

ಕ್ಯಾಚ್‌ವರ್ಡ್ ಕರಾಮತ್ತು

■ ಜಿ.ವಿ. ಅರುಣ

ಕಲೆ: ಸಂತೋಷ್ ಸಸಿಹಿತ್ತು

ನಿಮ್ಮ ಕ್ಯಾಚ್‌ವರ್ಡ್ ಏನು ಎಂದು ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತೇ? ನಿಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಅವರು ಹೇಳದೆ ಇರಬಹುದು. ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕಂಡರೆ ಅಷ್ಟು ಆಗದವರನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಅವರೂ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ನೀವು, “ಯಾಕೆ ಯಾವಾಗ್ಲೂ ಮಾತುಮಾತಿಗೆ ‘ಹಾಗಲ್ಲ’ ಅಂತ ಸೇರಿಸೀರಿ? ಅದು ನಿಮ್ಮ ಕ್ಯಾಚ್‌ವರ್ಡ್?” ಅಂತ ಕೇಳಿ. ಆಗ ಅವರು, “ಓ, ಮಹಾ ಹೇಳೋಕೆ ಬಂದ್ಬಿಟ್ಟೆ. ನೀನು ಪ್ರತಿ ವಾಕ್ಯಕ್ಕೂ ‘ಆಕ್ಷುಯಲಿ’ ಅಂತ ಸೇರಿಸೋದು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ!” ಎಂದು ನಿಮಗೆ ನಿಮ್ಮ ಸತ್ಯದರ್ಶನವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ!

ನಾವು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದಂತೆ ಅನಿಯಂತ್ರಿತವಾಗಿ ಅನೇಕ ಬಾರಿ ಹೇಳುವ ಶಬ್ದಗಳು; ಪದಪುಂಜಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮಾತುಗಾರನಿಗೂ ಅವನದೇ ಆದ ವಿಶಿಷ್ಟ ಶಬ್ದಘೋಷಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಅವೇ ‘ಹಿಡಿನುಡಿಗಳು’ ಅಥವಾ ‘ಸೆಳೆನುಡಿಗಳು’. ಅದನ್ನೇ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ ‘ಕ್ಯಾಚ್‌ವರ್ಡ್’ ಎಂದು ಕರೆಯುವುದು. ಅವುಗಳ ಜಾಡು ಹಿಡಿದು ಹೊರಟರೆ ಅದೊಂದು ರಸಯಾತ್ರೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ವಿಶೇಷ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಕ್ಯಾಚ್‌ವರ್ಡ್‌ನ್ನು ನೆನೆಸಿಕೊಂಡರೆ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಮುಗುಳ್ಗೆ ತಾನಾಗಿಯೇ ಬರುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಕ್ಯಾಚ್‌ವರ್ಡ್‌ನ್ನು ನೆನೆಸಿಕೊಂಡು ಇತರರಿಗೆ ಸಂತೋಷವಾದರೆ ಅಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ನಾವು ಪ್ರಾಜ್ಞರಾದೆವೆಂದು ಸಂತೋಷಪಡಬಹುದು. ಎಷ್ಟಾದರೂ ಸಂತೋಷಂ ಜನಯೇತ್ ಪ್ರಾಜ್ಞಃ ಅಲ್ಲವೇ!

‘ಯಾವ ಒಂದು’

ತಳವಿಲ್ಲದೆ ಬಳ್ಳಿಗಟ್ಟಲೆ ಅಳೆಯುವ ಜನರ ಮಾತು ಹೀಗಿರುತ್ತದೆ: “ಈ ಯಾವ ಒಂದು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಗಮನಕ್ಕೆ, ಯಾವ ಒಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ತರಬೇಕೆಂದು ಯಾವ ಒಂದು ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೇನೋ, ಅದನ್ನು ಯಾವ ಒಂದು ಮಹಾಜನಗಳಾದ ನೀವುಗಳು ಕೇಳಿ, ಯಾವ ಒಂದು ರೀತಿ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸುತ್ತೀರಿ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದು” ಈ ರೀತಿಯ ಭಾಷಣಗಳನ್ನು ಕೇಳಲು

ನಿಮಗೆ ಬೇಜಾರಾದರೆ, ಆಗ ಆ ವಾಕ್ಯ ಒಂದು ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಬಾರಿ, ‘ಯಾವ ಒಂದು’ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು ಎಂದು ಎಣಿಸುತ್ತಾ ಹೋಗಬಹುದು. ಇಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಒಂದು ಎಚ್ಚರಿಕೆ! ಏನೇ ಆದರೂ ಒಂದು ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಬಾರಿ ‘ಯಾವ ಒಂದು’ ಶಬ್ದ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಮಾತ್ರ ಎಣಿಸಬೇಡಿ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅವರ ಪೂರ್ತಿ ಭಾಷಣವು ಮುಗಿಯದ ಒಂದೇ ವಾಕ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

‘ಇದು’ ಎನ್ನುವ ಸೆಳೆನುಡಿ

ಬಹಳ ಜನರಿಗೆ, ನನ್ನನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ‘ಇದು’ ಎನ್ನುವುದು ಸೆಳೆನುಡಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಸೆಳೆನುಡಿಯ ಸೆಳೆತಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕರೆ ಅದರ ಅಮಲಿನ ಪರಿಣಾಮ ವಿವರಣಾತೀತ. ಷಷ್ಠ್ಯಬ್ಧಿ ಪೂರೈಸಿರುವ ನಾವು ಮಾತನಾಡುವಾಗ, ಹೇಳಬೇಕೆಂದಿರುವ ಶಬ್ದ ತಕ್ಷಣ ನೆನಪಿಗೆ ಬರದೇ ಕೈಕೊಟ್ಟರೆ, ಆಗ ಆಪದ್ರಕ್ಷಕ ಪದ ಎಂದರೆ ‘ಇದು’. ಅದರ ವಿಸ್ತರಣೆಯಾಗಿ ‘ಇವನು’, ‘ಇವಳು’ ಇತ್ಯಾದಿ ಪದಗಳು ಪುಂಜಾನುಪುಂಜವಾಗಿ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಉದುರುತ್ತವೆ.

ಒಮ್ಮೆ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು, ಆದಷ್ಟು ಅವರು ಹೇಳಿದಂತೆ, ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳ ಮೇಲೆ ಸಿಕ್ಕಿದಾಗ ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದು ಇದು:

“ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಲ್ಲವೆ, ನನ್ನ ಇವಳಿಗೆ ಇದು ಮಾಡಬೇಕು ಅಂತ ತುಂಬಾ ಇದು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೆ. ಯಾವುದು ಇದಾಗ್ಗಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೆ ಒಬ್ಬ ಇದಾದ. ಅವರು ನಮಗೆ ಒಂದು ರೀತಿ ದೂರದ ಇದೇ. ಅವರೆಲ್ಲ ತುಂಬಾ ಒಳ್ಳೆ ಇದು. ಅವನು ಇದು ಮುಗಿಸಿ, ಇದ್ದೇ ಇದು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದಾನೆ. ಒಳ್ಳೆ ಇದು ಬರುತ್ತೆ. ಅವರಿಬ್ಬರ ಇದೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಇದಾಯ್ತು. ಅವರ ಇದು ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸ್ತೆ. ಇಬ್ಬು ಮನೆ ಹತ್ತಿರಾನೇ ಇದು ಹೂಡಿದಾರೆ. ಒಂದೂವರೆ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಮೊದಲನೇ ಇದು. ಅದಾದ ಎರಡು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಇನ್ನೊಂದು ಇದು. ಈಗ ಎಲ್ಲರೂ ಇದಾಗಿದಾರೆ. ನಾವು ಇದಾಗಿದ್ದೇವಿ. ಇನ್ನು ನಿನ್ನ ಇದು ಏನಪ್ಪಾ?”

ಅವನ ಮಾನಸ ನಿಘಂಟಿನಲ್ಲಿ ‘ಇದು’ ಪದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಅರ್ಥಗಳಿವೆ ನೋಡಿ! ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅವನು ಏನು ಹೇಳಬೇಕು ಅಂತಿದ್ದ ಅನ್ನೋದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗಿತ್ತು. ಇನ್ನೇನು ಬೇಕು? ಅನಂತರ ಅವನಿಗೆ ನಾನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಇದು ಮಾಡಿ, ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿದ್ದ ಇದರಲ್ಲಿ ಇದು ತಿಂದು, ಆಮೇಲೆ ಬಿಸಿಬಿಸಿ ಇದು ಕುಡ್ತು, ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಇವುಗಳಿಗೆ ಇದಾದ್ಡಿ.

‘ವಂದುಟ್ಟು’ ಪದದ ಕನ್ನಡರೂಪ

ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತನೊಬ್ಬ ಮದುವೆಯಾದ ಹುಡುಗಿ ತಮಿಳುನಾಡಿನಿಂದ ಕನ್ನಡನಾಡಿಗೆ ಬಂದವಳು. ಧನ ಕನಕ ವಸ್ತು ವಾಹನಗಳ ಸಮೇತ ಬಂದವಳಿಗೆ ತಮಿಳು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಏನೂ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳ ಗಂಡನ ಸ್ನೇಹಿತರ ಹೆಂಡತಿಯರು, ಅವಳಿಗಾಗಿ ತಮಿಳು ಕಲಿಯದೇ ಇರಲು ಪಣತೊಟ್ಟರು. ಹಾಗೆ ಹಟ ಹಿಡಿದು ಅವಳಿಗೆ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಕಲಿಸಿಬಿಟ್ಟರು. ಆಕೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕ್ಯಾಚ್‌ವರ್ಡ್ ತಮಿಳಿನ ‘ವಂದುಟ್ಟು’ ಪದದ ಕನ್ನಡರೂಪ ‘ಬಂದ್ಬುಟ್ಟು’. ನಮಗಲ್ಲ ಅವಳ ಕನ್ನಡ ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಆನಂದವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅದರ ಒಂದು ಸ್ವಾಂಪಲ್:

“ನಾನು ಬಂದ್ಬುಟ್ಟು ನಮ್ಮ ಅಕ್ಕನ ಮನೆಗೆ ಹೋದೆ. ಅವಳು ಬಂದ್ಬುಟ್ಟು ಬೀಗ ಹಾಕೋಂದು